

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12Nt/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815010494
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815010494.2

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Monokovej a prísediacich Kláry Košalkovej a Jána Kopca o návrhu na povolenie obnovy konania odsúdeného N. I., T. XX.X.XXXX, U. H. D. T. U., W. XXX/XX, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného N. I., T. XX.X.XXXX na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/2/2014 z a m i e t a.

odôvodnenie:

Odsúdený sa pôvodne podaným návrhom domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12T/2/2014, v ktorom konaní bol rozsudkom zo dňa 23.4.2014, proti ktorému odvolanie bolo uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/24/2014 zo dňa 2.7.2014 zamietnuté, uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a taktiež mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Svoj návrh odôvodnil tým, že novým dôkazom tak ako ho predpokladá ust. § 394 Trestného poriadku je čestné prehlásenie I. I., ktoré v spojení s pochybením orgánov činných v trestnom konaní, by pre neho znamenalo iné rozhodnutie. V ďalšom uviedol, že neumožnenie mu postupu podľa § 213 ods. 1 Tr. por. boli v jeho prípade porušené základné zásady trestného konania, pričom v prípade ich rešpektovania by dokázal svoju nevinu a oslobodenie spod obžaloby.

Podaním doručeným súdu dňa 28.4.2016 doplnil svoj návrh čestným prehlásením I. M. s tým, že na základe čestných prehlásení poškodených, poprípade týchto svedkov pred súdom, ak nebudú mať strach vypovedať oprávnene, aby na základe ich výpovedí súd povolil obnovu konania a taktiež ho doplnil aj podaním predloženým na verejnom zasadnutí dňa 18.5.2016, v ktorom namietal vedenie výsluchu svedkyne - poškodenej I. I. a prípustnosť otázok zo strany súdu s tým, že mu nebolo umožnené sa týchto výsluchov zúčastniť a preto trvá na tom, aby súd hľadel na týchto svedkov tak ako by vo veci vypovedali po prvý raz, čo následne ešte pred súdom upresnil v tom, že namieta spôsob vedenia týchto výsluchov v pôvodnom konaní. Navrhol vypočuť vo veci ako svedkov policajného vyšetrovateľa a prokurátora konajúcich vo veci.

Prokurátor nepovažoval návrh za dôvodný.

Poškodená I.M. I. a rovnako aj poškodená I. M. v čestnom prehlásení uviedli, že vo výpovedi proti synovi, bratovi - odsúdenému vypovedali nepravdivo a úprimne toho ľutujú.

Odsúdený uviedol, že tak ako uvádzal vo svojich podaniach či počas priebehu väzby alebo počas konania pred súdom svoju mamu nikdy nebil a netýral a ku skutku som sa priznal len na naliehanie svojho vtedajšieho obhajcu JUDr. Saladiaka, ktorý mu povedal, že v prípade keď sa neprizná, dostane trest až 15 rokov. Taktiež mu uviedol, že sa má s tým zmieriť hoci to nie je pravda, lebo vo Vranove mu nikto nepomôže. Čo sa týka vecí samej tak po otcovej smrti býval s matkou a sestrou Michaelou, spali v jednej miestnosti, spolu pozerali televízor, pomáhali si, on doma robil, čo bolo treba, maľoval, keď pýtal peniaze tak pýtal len svoje peniaze, nakoľko sestra alebo mama preberali jeho dôchodok, keď nebol doma. Nikdy nepýtal od mamy peniaze s tým, že by sa jej vyhrážal alebo, že podpáli dom. Všetko si to vymyslel jeho švager, ktorý prišiel do ich domácnosti 3.9.2013 večer v čase okolo 19,30 hod. s jeho synom Radom, a jeho pracovníkom N. U., kedy mu švager povedal, že ho dá zatvoriť. Ten N. U. nevedel o čom rozpráva jeho švager a preto mu povedal, že nech radšej ide preč. Potom dňa 4.9.2013 bol zadržaný. Počas spoluzití s mamou a sestrou vždy keď niekam išiel, tak robil nákupy, vždy niečo kúpil. Keď mama bola v roku 2010 v nemocnici tak on jediný z jej detí ju každý deň navštevoval. Dokonca počas tohto obdobia, kedy bola v nemocnici na svoje náklady a zo svojich úspor vymaľoval celý dom. Ešte pred tou oslavou 3.9.2013 týždeň predtým maľoval aj kúpeľňu čo robil v noci, aby sestru a mamu nerušil. Teda nie je pravda to, čo mu bolo kladené za vinu, že by rušil sestru a mamu búchaním nábytku a taktiež ani to, že by svojej mame zakazoval pozerať televízor, vždy viacmenej pozerali to, čo chcela ona. Keď kupoval pre seba nejaké veci tak vždycky kupoval veci aj pre svoju sestru, či oblečenie alebo obuv a to za svoje peniaze. Sestra bola zamestnaná a on jej chodil či do školy, či do domu smútku, ktorý mala na starosti vždycky pomáhať, no samozrejme výplatu poberala ona. Keď chodieval na rybačky, tak sestra vždycky vedela kde je, keď bol na rybačke dva či tri dni, tak sestru aj telefonicky kontaktoval, čo sa deje doma. V ten deň, keď bola oslava matkiných narodenín, tak ho rozčúlilo to, že synovci Rado a Miro na neho vystúpili s tým, že on nič doma nerobí, pričom celú tú oslavu pripravovali tak, aby o tom matka nevedela a preto sa ho to dotklo, že to, že oni meškali potom pripisovali za vinu jemu. Taktiež mu synovcom I. bolo vytknuté, že vraj mu zle vymaľoval byt, no išlo tam o to, že po predaji bytu sa farba nepáčila novému majiteľovi, pričom maľoval sám, aj sám sa tam dostavil a nikto mu nepomáhal. Uviedol tiež, že v roku 2013 bol v apríli poslednýkrát hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici v Michalovciach a potom od mája 2013 do septembra vôbec nepil, počas tohto obdobia chodil maľovať k rôznym ľuďom a to či do Košíc, do Hanušoviec, do Sačurova a preto nemôže byť pravda, čo sa mu kladie za vinu, že mal viackrát za deň pýtať peniaze od mamy a sestry s tým, že ich zabije a podpáli dom, kde takto to bolo uvedené. Taktiež nie je pravda, že by neužíval lieky a nechodil k psychiatrovi, nakoľko tieto veci mu dokonca zabezpečovala sestra. Taktiež v období rokov 2009 až 2011 v dôsledku zdravotných problémov, kedy nemohol sa pohybovať tak tiež vôbec nepil. Všetky tieto skutočnosti uvádzal, len podľa neho sa všetky nezapísali. V ďalšom uviedol, že má pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku z psychiatrie, nakoľko počas vyšetrenia, ktoré bolo vykonané, znalkyňa, ktorá ho vyšetřovala, si podľa neho písala čo chcela a druhá znalkyňa mu povedala, že skutočnosti, ktoré jej uvádzal, že je potrebné uviesť potom pred súdom. Oni žijú riadny život, nikoho netýral, nikoho nebil ani nikomu neublížoval. Počas výkonu trestu ho matka pravidelne raz za mesiac navštevuje, aj si telefonujú a taktiež ho v ostatnej dobe navštevuje už aj sestra. Obe uviedli, že chcú, aby sa vrátil domov, chce aby vypovedali ešte raz, ale aby sa už nikoho nebáli. Matka mu uviedla, že ona nikdy nepovedala a nevie o tom, že by ju týral. On si myslí, že za celé toto stíhanie a odsúdenie je zodpovedný jeho švager D..

Svedkyňa - poškodená I. I., matka odsúdeného, uviedla, že to čo je uvedené v čestnom prehlásení je pravda a teda, že proti odsúdenému - synovi vypovedala nepravdivo, nakoľko jej syn ju nikdy nebil, keď od nej pýtal peniaze, tak to boli jeho peniaze, ktoré ona brala od pošťárky. Odsúdený doma robil, dal do poriadku dom, pričom ani nepýtal peniaze na tieto opravy, sám všetko maľoval, aj záhradu dal do poriadku, spolu s dcérou, jeho sestrou, počas doby, keď odsúdený pracoval aj na VPP, kde dostával ešte osobitne peniaze mimo toho čo poberala ona ako jeho invalidný dôchodok, tak keď išiel do mesta, pýtal sa čo má kúpiť, aké cukríky, mäso, ovocie, ona na neho nemôže povedať ani pol zlého slova, keď mala ruku v sadre tak ešte jej pral šaty. Zabezpečoval jej aj hygienu, kde poukázala na to, že ona je už 18 rokov onkologickou pacientkou, bola trikrát operovaná, nemá prsník. Keď mala prejavy po chemoterapii, tak jej aj kúpil masťičku a natieral ju. Ona nemá proti odsúdenému nič, je spokojná, teraz sa jej žije ťažko, nemá jej ani kto opraviť dom, či darling, no z dôchodku si takéto opravy nemôže dovoliť. Keď bol odsúdený doma tak sa o všetky tieto veci staral. Ona má sama so sebou veľa starostí, dokonca znova asi bude hospitalizovaná na doliečovacom oddelení.

K svojej výpovedi v konaní pred súdom v pôvodnom konaní uviedla, že bola poučená, no užívala veľa liekov, tomu čo ju poučovali dobre nerozumela, no nikdy predtým nebola na súde, bola nervózna, bála

sa, teraz sa už tak nebojí. Po prečítaní časti jej výpovede uviedla, že uviedla len skutočnosti o tej oslave a že ju radšej mohli pochovať, taktiež k správaniu odsúdeného za posledných 5 - 7 rokov, ktoré podľa jej výpovede v pôvodnom konaní malo byť neznesiteľné a odsúdený mal časti požívať alkoholické nápoje uviedla, že si nepamätá, pamätá si len, že syn ju 10 rokov nebil. K prípadnému ovplyvňovaniu k jej výpovediam v prípravnom konaní a v konaní pred súdom, že jej dcéra I. D. povedala a tiež táto bola prítomná pri výsluchu na súde, bolo jej povedané, že nech to povie tak, aby bol odsúdený zobratý do basy a znalci sa jej v nemocnici, kde za ňou boli, pýtali, ako sa má, aké lieky berie, no nič bližšie sa jej nepýtali.

Svedkyňa - poškodená I. M., M. I., sestra odsúdeného k čestnému prehláseniu predloženému odsúdeným uviedla, že bolo ňou vyhotovené, vie čo je jeho obsahom, nikto ju k tomuto prehláseniu nenútil, ani brat, ani nikto iný, chcela bratovi pomôcť s tým, že keď príde domov, tak sa zmení. Potvrdila, že v pôvodnom konaní bola poučená a bola si tiež vedomá dôsledkov, ktoré vyplývajú z poučení. Vtedy, keď uvádzala tie skutočnosti pred súdom, tak bola nervózna, aj teraz je nervózna, je pravda, že odsúdený pýtal peniaze, ale potom za tieto peniaze aj v obchode nakúpil, odsúdený jej taktiež pomáhal či už doma, alebo v škôlke, na záhrade, nakoľko ona pracuje ako upratovačka v škole a škôlke a čo sa týka fyzického napádania, tak aj keď sa naťahovali, tak to bolo tak ako keď sa mladí v súčasnej dobe naťahujú. Aj keď sa naťahovali s bratom, odsúdeným tak nikdy to nebolo tak, že by bola v nemocnici. Čo sa týka toho, že mala z brata strach, že mala problémy so spánkom tak to niekedy bolo, ale nie tak často. Je však pravda, že ju napadol toho dňa 1.9.2013 na oslavu maminých narodenín. Odsúdený sa nikdy nevyhrážal ani zabitím ani obesením. Čo sa týka požívania alkoholických nápojov odsúdeným tak tento si občas vypil, ale potom prišiel domov, ľahol si a spal. Čo sa týka toho či pociťovala z brata strach, uvádza, že ona má takú povahu, ona aj teraz má strach.

Na polícii bola vypočúvaná raz aj na súde, vypovedala rovnako, s návrhom podať trestné oznámenie prišla sestra I. D. so švagrom, jej manželom, nikto ju v tom, ako má vypovedať, neovplyvňoval, nemala na odsúdeného zlosť. Keď uviedla, že sa naťahovali, tak to bolo vzájomné, ona odsúdeného nikdy fyzicky nenapadla, ale ústne sa naťahovali. Bývali všetci v jednej domácnosti, obývali jednu izbu, ostatné miestnosti neboli obývané, aj spali všetci v jednej izbe, ona nevie o tom, že by odsúdený rozbíjal nábytok a ani iné veci. Pred svojou výpoveďou pred súdom prvýkrát v roku 2014 sa s nikým ohľadom tejto výpovede nerozprávala.

Rozsudkom č.k. 12T/2/2014-368 zo dňa 23.4.2014 bol odsúdený uznaný za vinného zo spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm.) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona za mu bol uložený podľa § 208 ods. 2 v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. pri neexistencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a bolo mu uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 5To/24/2014-423 zo dňa 2.7.2014 podľa § 319 Tr. poriadku zamietol odvolanie obžalovaného Jána Miškaniča proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/2/2014 zo dňa 23.4.2014.

Vo vyjadrení počas dovolacieho konania poškodená I. I. uviedla, že tým papierom nerozumie, len vie, že jej syn - odsúdený nič zlého neurobil ani jej ani dcére, tak ako mu to napísala, vôbec nerozumie, prečo ho odsúdili, aj keď za ním chodí do basy.

Aj poškodená I. M.Y., M. I. zaslala súdu vyjadrenie v priebehu dovolacieho konania, v ktorom uviedla, že skutočnosti uvedené odsúdeným sú „somariny“, že trvá na výpovedi, nevypovedala účelovo a ani ju k tomu nikto nenútil, ani ju ani mamu, v listoch, ktoré zaslala odsúdenému mu odpustila, ale má strach ako sa bude správať, keď príde domov, lebo neraz na ňu psychicky aj fyzicky útočil. Tiež uviedla, že jej mama I. I.Y. je v poslednej dobe divná, to možno kvôli tomu, aby jej vrátila nezhody medzi nimi, ktoré majú v poslednom čase.

Ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie PhDr. Eugena Čížeka tak ako sa nimi zaoberal a vychádzal z nich súd pri rozhodovaní v pôvodnom konaní na poškodenú I. I. vyplýva, že osobnosť poškodenej je psychosomaticky narušená, pričom v popredí sú neurotické strachy, depresívne rozlady, desové reakcie a sklony k instabilite, že sa nevedela zmieriť s riešením, aby ona ako

matka udala svojho syna pre jeho agresívne správanie sa na polícii, preto bola schopná dlhodobejšie znášať synove agresívne výpady voči svojej osobe, tiež vydieranie a vyhrážanie sa. Psychický stav poškodenej charakterizoval ako posttraumatickú stresovú poruchu pri dlhodobom domácom násilí dôsledkom konania jej syna N. I.. U oboch poškodených nezistil tendenciu skresľovať prežité situácie vo svoj prospech, ich výpovede vo všeobecnosti je možné považovať za vierohodné a úprimné, pričom neprejavili vlastnosti vypovedať neúplne a účelovo, nezistil u nich ani známky signalizujúce, aby boli niekým ovplyvnené.

Zo znaleckého posudku MUDr. Rákyovej a MUDr. Fabišíkovej z odvetvia psychiatrie na odsúdeného vyplýva, že tento má tendenciu skresľovať zážitky, resp. meniť, príp. spájať prežité s vymysleným, aby sa vykreslil v lepšom svetle.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než také, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20160101>>.

O návrhu na povolenie obnovy konania rozhoduje súd na verejnom zasadnutí (§ 402 ods. 1 Trestného poriadku).

Konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom ustanovení. V konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmavať, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, a pod. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr než také. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy sú skôr než také, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozsudku, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy konania je teda skúmať správnosť právoplatného rozsudku súdu v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú také závažné, že odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v pôvodnom konaní.

Súd preskúmal návrh na obnovu konania, vykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie a to opätovne výsluch odsúdeného, svedkýň - poškodených, oboznámil sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 12T/2/2014 a dospel k záveru, že návrhu odsúdeného nie je možné vyhovieť a keďže neboli splnené podmienky tak ako ich predpokladá ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku, návrh na obnovu konania zamietol.

Odsúdený svoj návrh oprel najmä o čestné prehlásenia svedkýň - poškodených svojej matky I.M. I. Z. G. I. M., M. I., ktoré v týchto uviedli, že vypovedali nepravdivo. Svedkyňa I. I. uviedla, že nie je pravdou, čo vypovedala, poprel napádanie zo strany syna, no svoju prvotnú výpoveď pred súdom a v nej uvedené skutočnosti nevedela vysvetliť, trvala na svojej terajšej výpovedi aj pod hrozbou prípadného trestného stíhania, uvádzala, že bola nervózna, že sa bála. Aj svedkyňa I. M. v čestnom prehlásení uviedla, že vypovedala nepravdivo, súd však poukazuje na to, že v priebehu dovolacieho konania sa vyjadřila, že trvá na svojej výpovedi, že vypovedala pravdivo a vyjadřenia matky I.M. I. v jej čestnom prehlásení pripisovala ich vzájomným nezhodám. Súdteda musí konštatovať, že samotné čestné prehlásenia svedkýň poškodených a v nich deklarovaná údajná nepravdivosť ich výpovede v pôvodnom konaní nie sú takými skutočnosťami ako predpokladá ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku, a to ani vzhľadom odsúdeným namietaný spôsob vykonania výsluchu svedkýň v pôvodnom konaní, ktorý bol vykonaný ako

je zrejmé zo zápisnice o hlavnom pojednávaní postupom podľa § 262 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného z dôvodu, že by v jeho prítomnosti nevypovedali pravdu, resp. z obavy o svoje zdravie a život. Súd v tejto súvislosti - výpovede svedkýň - poškodených poukazuje aj na závery znaleckého skúmania, keď znalec u ani jednej zo svedkýň nezistil tendenciu skresľovať prežitú situáciu vo svoj prospech, uviedol tiež, že ich výpovede vo všeobecnosti je možné považovať za vierohodné a úprimné, pričom neprejavili vlastnosti vypovedať neúplne a účelovo, nezistil u nich ani známky signalizujúce, aby boli niekým ovplyvnené.

Potom všetky skutočnosti, ktoré poškodené uvádzali po právoplatnom skončení veci, ktorými spochybnili svoje skoršie výpovede, súd považuje za účelové, ovplyvnené nielen časovým odstupom a akýmsi odoznením prežitého, ale možno aj určitým druhom výčitiek z ich strany vo vzťahu k odsúdenému, keď napokon trest mu uložený možno považujú za neprímerane prísny, spomínaním na skôr to pozitívne zo spolužitia s odsúdeným a dávanie týchto skutočností do popredia, potláčaním zlého a v neposlednom rade aj v súvislosti s návštevami odsúdeného vo výkone trestu, a to najmä u poškodenej I. I., matky odsúdeného poukazujúc opäť na závery znaleckého dokazovania PhDr. Čížeka, ktorý konštatoval, že táto sa nevedela zmieriť s riešením, aby ona ako matka udala svojho syna pre jeho agresívne správanie sa na políciu.

Čo sa týka obhajcom namietaného znaleckého dokazovania ohľadom poškodených, keď namietal, že znalec by mal vedieť posúdiť osobnosť posudzovanej osoby bez znalosti obsahu trestného spisu, nakoľko má dojem, že závery znaleckého dokazovania sú potom tendenčne prispôbované obsahu spisu resp. tým skutočnostiam, ktoré z neho vyplývajú, súd uvádza, že znalecké dokazovanie bolo vykonané postupom podľa Trestného poriadku a zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, súd sa so závermi týchto posudkov tak ako to konštatoval aj odvolací súd riadne vo svojom odôvodnení vysporiadal a rovnako ako okresný súd mal v dostatočnej miere preukázaný skutkový stav ustálený vo výroku o vine.

Pokiaľ sa týka odsúdeným namietaného postupu, resp. nerešpektovania jeho práva podľa § 213 Trestného poriadku, táto samotná skutočnosť nie je taktiež skutočnosťou ako je predpokladá ust. § 394 Tr. por., svojim charakterom by potenciálne mohla zakladať dovolací dôvod, no v tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/69/2015 zo dňa 27.10.2015, ktorým dovolací súd postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie odsúdeného N. I.Š. odmietol, pričom v odôvodnení mimo iného uviedol, že okolnosť, že obvinenému v prípravnom konaní a ani v konaní pred súdom nemala byť umožnená účasť pri výsluchu svedkov, bola obvinenému známa už v konaní pred prvostupňovým súdom, obvinený však túto okolnosť ani pred prvostupňovým ani pred súdom odvolacím nenamietal.

Ak odsúdený udáva, že nie všetko čo uvádzal vo svojej výpovedi bolo zapísané, rovnako súd uvádza, že ak mal odsúdený akékoľvek výhrady k obsahu jeho výpovede ako bola zaprotokolované a uvedené v zápisnici, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom, bolo potrebné tieto námietky uplatniť v priebehu týchto procesných úkonov.

Súd odmietol vykonať dôkazy výsluchom policajného vyšetrovateľa a prokurátora, nakoľko ide o osoby, ktoré v predmetnom trestnom konaní nemajú postavenie svedkov, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom postupovali a vykonávali svoju činnosť v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku, prípadne ak u odsúdeného vznikli akékoľvek pochybnosti o správnosti ich postupu bolo tieto potrebné namietat' v rámci príslušných inštitútov tak ako ich poznajú nielen Trestný poriadok ale aj ostané právne predpisy.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Sťažnosť má odkladný účinok.

Vranov nad Topľou 18. mája 2016

Mgr. Anna Monoková
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Bc. Anna Vargová
asistentka senátu